

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 08. srpna 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Štěpánové a soudců přísedících Hedviky Horské a Hany Frisové, **t a k t o :**

Obžalovaný:

Petr P

nar. v Liberci, bytem , t.č.
ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici

j e v i n e n ,

ž e

I.

1. dne 1.6.2014 v Rychnově u Jablonce nad Nisou, okres Jablonec nad Nisou, u vlakového nádraží převzal od Víta S , nar. osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, RZ v hodnotě 30.000,- Kč s autosedačkou v hodnotě 1.000,- Kč, včetně osvědčení o registraci vozidla, které od něj vylákal pod nepravdivou záminkou zajištění pravidelné technické kontroly, po níž vozidlo poškozenému vrátí, avšak kontrolu vozidla nezajistil a vozidlo si ponechal, a způsobil tak poškozenému Vítu S škodu ve výši 31.000,- Kč,

2. dne 21.6.2014 v Suchdole nad Lužnicí, okres Jindřichův Hradec svému bratrově Karlovi P , nar. prodal za částku 25.000,- Kč osobní motorové vozidlo zn. Ford Focus, RZ bez vědomí a souhlasu jeho majitele Víta S , nar. s tím, že poškozenému Karlovi P uvedl nepravdivou informaci, že majitel vozidla mu dluží peníze a vozidlo mu daroval na úhradu tohoto dluhu, a způsobil tak poškozenému Karlovi P škodu ve výši 25.000,- Kč,

příčemž byl rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 30.5.2011 č.j. 1 T 172/2004-1018, s právní mocí ode dne 9.7.2011 odsouzen mj. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31.12.2009, pro který bylo podle § 37 tr. zákona, účinného do 31.12.2009, upuštěno od uložení souhrnného trestu s ohledem na souhrnný trest uložený rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 4.5.2004, č.j. 1T 110/2003-295, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 3.9.2004, č.j. 55 To 257/2004-326 ve výměře 20 měsíců odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 3.2.2007,

II.

dne 18.7.2014 v 7.00 hodin v Železném Brodě ■■■, okres Jablonec nad Nisou od poškozené Mileny V■■■■, nar.■■■■ v místě jejího bydliště si zapůjčil její jízdní kolo zn. Merida v hodnotě 8.000,- Kč s tím, že jej téhož dne v 10.00 hodin vrátí, ale z místa odjel a jízdní kolo poškozené nevrátil,

III.

dne 18.7.2014 v 7.00 hodin v Železném Brodě ■■■ okres Jablonec nad Nisou ze skříně v pokoji rodinného domu odcizil fotoaparát zn. Canon EOS 5D Mark II v hodnotě 15.000,- Kč, včetně objektivu zn. Canon v hodnotě 8.000,- Kč, bateriového gripu v hodnotě 3.000,- Kč, 3 kusů baterií v hodnotě 1.500,- Kč, filtru v hodnotě 490,- Kč a sluneční clony v hodnotě 590,- Kč, čímž způsobil Janu V■■■■, nar.■■■■ škodu ve výši 28.580,- Kč,

IV.

v přesně nezjištěné době v říjnu 2014 v Liberci XXXIII – Machníně, ■■■ od Věry K■■■■, nar.■■■■ pod nepravdivou záminkou investice na psích závodech vylákal finanční hotovost 300,- Euro v hodnotě 8.280,- Kč s tím, že peníze zhodnotí a poškozené následně vyplatí navýšené o částku 170,- Euro, ale vylákanou částku si ponechal pro svou potřebu a poškozené nic nevrátil, následně pod nepravdivou záminkou zaplacení zálohy na koupi rodinného domu přiměl poškozenou, aby si vzala bankovní úvěry z nichž si v Liberci v obchodním centru Nisa převzal finanční hotovost dne 3.11.2014 ve výši 80.000,- Kč a dne 10.11.2014 ve výši 93.000,- Kč, ačkoliv žádný dům nekupoval, zálohu neskládal, peníze si ponechal pro svoji potřebu a poškozenou nepravdivě informoval, že záloha propadla, ačkoliv věděl, že nemá dostatek finančních prostředků na její splacení, peníze si ponechal pro svoji potřebu a poškozené na vrácení půjčky nic nesplatil, a způsobil tak poškozené Věře K■■■■ celkovou škodu ve výši 118.280,- Kč,

V.

dne 23.11.2014 v Liberci XXXIII – Machníně, Stará ■■■ odcizil Věře K■■■■, nar.■■■■ její platební kartu k účtu u České spořitelny, a.s. č. ■■■■■ identifikovatelnou podle čísla a znějící na jméno poškozené a neoprávněně bez vědomí a souhlasu poškozené vybral z bankomatu v obchodním domě Globus 1.000,- Kč, dále dne 25.11.2014 z bankomatu v obchodním domě Horizont částku ve výši 2.000,- Kč, dne 23.12.2014 z bankomatu u supermarketu Penny částku ve výši 10.000,- Kč a z bankomatu v obchodním domě Globus 5.000,- Kč, a způsobil tak poškozené neoprávněnými výběry

celkovou škodu ve výši 18.000,- Kč,

VI.

v přesně nezjištěné době začátkem března 2015 v Liberci XXXIII – Machníně, Stará ■ převzal od Věry K ■, nar. ■ osobní motorové vozidlo zn. Mitsubishi Carisma, RZ ■ v hodnotě 20.000,- Kč za účelem krátkodobého užití, vozidlo poté poškozené nevrátil s tím, že poškozené uvedl nepravdivou informaci, že se porouchalo a musel jej dát do opravy, přičemž si vozidlo ponechal, a způsobil tak poškozené Věře K ■ škodu ve výši 20.000,- Kč,

VII.

přesně nezjištěný den začátkem měsíce března 2015 v Liberci – Růžodole, Partyzánská ■ přenechal Jaroslavu M ■, nar. ■ za částku 25.000,- Kč osobní motorové vozidlo zn. Mitsubishi Carisma, RZ ■ bez vědomí a souhlasu jeho majitelky Věry K ■, nar. ■ s tím, že poškozenému uvedl nepravdivou informaci, že vozidlo patří jeho družce, která jej už nechce a on je pověřen jej prodat, přičemž asi za týden si nechal od poškozeného zaplatit částku 800,- Kč na zařízení přepisu vozidla v evidenci, ačkoliv věděl, že není oprávněn převod vozidla zajistit, a způsobil tak poškozenému Jaroslavu M ■ škodu ve výši 25.800,- Kč,

VIII.

od přesně nezjištěné doby do 9.5.2015 v Liberci XXXIII – Machníně, Stará ■ z domácnosti Věry K ■, nar. ■ odcizil postupně tiskárnu HP 2545 a notebook HP s taškou v hodnotě 5.700,- Kč, stříbrný řetízek, dva snubní prsteny, jeden zlatý prsten s kamínkem, zlatý řetízek, zlatý přívěsek a jeden kus zlaté náušnice v hodnotě 13.700,- Kč, a způsobil tak poškozené Věře K ■ celkovou škodu 19.400,- Kč na odcizených věcech,

t e d y

v bodech I 1, 2

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

v bodě II.

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

v bodě III.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

v bodě IV.

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

v bodě V.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,
sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

v bodě VI.

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

v bodě VII.

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

v bodě VIII.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

č í m ž   s p á c h a l

v bodech I. 1, 2

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku,

v bodě II.

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě III.

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

v bodě IV.

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

v bodě V.

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,
přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě VI.

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě VII.

přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě VIII.

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

a   o d s u z u j e   s e

I.

ohledně skutků pod body I-V

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k s o u h r n n é m u trestu odnětí svobody v trvání č t y ř i (4) roky a š e s t (6) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s o s t r a h o u.**

Zároveň se **z r u š u j e** výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 16.2.2015 sp. zn. 8 T 182/2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2015 sp. zn. 12 To 121/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II.

ohledně skutků pod body VI-VIII

Podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k ú h r n n é m u trestu odnětí svobody v trvání d v a c e t (20) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s o s t r a h o u.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **Vít S** [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] se svými nároky na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému **Karlovi P** [redacted], nar. [redacted] zdržující se na adrese [redacted], náhradu škody ve výši 25.000,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené **Mileně V** [redacted], nar. [redacted] trvale bytem [redacted] náhradu škody ve výši 8.000,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené **Věře K** [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] náhradu škody ve výši 218.680,-Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému **Jaroslavu M** [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted], náhradu škody ve výši 25.800,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození Karel P [redacted], nar. [redacted] zdržující se na adrese [redacted] a poškozená Věra K [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted] se zbytkem svých nároků na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou podala obžalobu na Petra P [redacted] pro jednání kvalifikované jako přečiny podvodu, zpronevěry a krádeže, tak jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

Obžalovaný se k hlavnímu líčení omluvil s tím, že požádal o konání hlavního líčení v jeho nepřítomnosti. Vzhledem k tomu, že byla u obžalovaného dodržena lhůta k přípravě na jednání a obžalovaný se dobrovolně vzdal účasti u hlavního líčení bylo podle § 202 odst. 2 písm. a), b) tr. řádu konáno hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného.

Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kdy se obžalovaný vyjadřoval k jednotlivým skutkům, kdy ke skutku pod bodem I. 1) uvedl, že poškozeného S. zná, kdy ho bral jako člena rodiny a ve chvíli, kdy poškozený sháněl nějaké vozidlo, tak mu obžalovaný doporučil autobazar, kde by mohl vozidlo koupit. Obžalovaný uvedl, že při koupi vozidla Forf Focus v autobazaru zaplatil za poškozeného akontaci ve výši asi 8.000 Kč, kdy měly být podle smlouvy hrazeny měsíční splátky asi ve výši 1.800 Kč. Všechny smlouvy byly psány na poškozeného S. Obžalovaný dále uváděl, že na vozidle on sám nechal udělat opravy, které měl hradit on a za tyto opravy mu poškozený má dlužit ještě asi částku 800 Kč. Následně se poškozený odstěhoval do Teplic a poté požádal obžalovaného, zda by mu mohl pomoci a tím, aby byla na vozidle provedena technická kontrola. Obžalovaný s tím souhlasil, kdy požadoval, aby poškozený vozidlo přivezl do Rychnova u Jablonce nad Nisou. Poškozený tedy vozidlo přivezl, kdy obžalovanému předal i veškeré doklady k vozidlu. Obžalovaný rovněž poškozenému uvedl, že na vozidle je třeba provést ještě další opravy a tato oprava bude stát více jak 20.000 Kč. Následně obžalovaný předal vozidlo k provedení technické kontroly svému bratrovi Karlovi P. Obžalovaný kontaktoval poškozeného s tím, že od něho chce vrátit peníze, které do opravy vozidla investoval, nebo vozidlo prodá. Dle tvrzení obžalovaného již dále poškozený s ním nekomunikoval. Z tohoto důvodu tedy obžalovaný vozidlo prodal Karlovi P. za částku 24.000 Kč. Vozidlo obžalovaný nepřepisoval, neboť dle jeho tvrzení stále čekal, až mu poškozený S. vrátí požadované peníze a pak vozidlo poškozenému vrátí.

Před soudem byl vyslechnut poškozený Vít S. i bratr obžalovaného Karel P. z jejich výpovědí soud zjistil, že Vít S. obžalovaného bral jako člena rodiny a z tohoto důvodu také obžalovanému půjčoval peníze v době, kdy obžalovaný neměl. Poškozený zasílal peníze na účet družky obžalovaného, celkem se mělo jednat asi o částku 50.000 Kč, které však nebyly brány na provedení opravy vozidla Ford Focus, ale poškozený je bral jako půjčku obžalovanému. Následně obžalovaného požádal, zda by u jejich společného známého v Rychnově u Jablonce nad Nisou mohl obžalovaný zařídit provedení technické prohlídky na vozidle, s tím obžalovaný souhlasil a také poškozený vozidlo do Rychnova u Jablonce nad Nisou odvezl a předpokládal, dle domluvy s obžalovaným, že vozidlo bude mít zpět do 14 dnů. K vozidlu poškozený uvedl, že akontaci v autobazaru platil on sám z peněz, které si vydělal u obžalovaného při opravě domu v Hrádku nad Nisou, kde obžalovaný bydlel v roce 2011. Poškozený S. nikdy nejednal s obžalovaným o prodeji vozidla a když poškozenému u hlavního líčení byla předložena kupní smlouva na vozidlo Ford Focus, tak uvedl, že tuto listinu vidí poprvé a podpis na smlouvě není jeho. Následně na nátlak přítelkyně poškozeného S. se začal poškozený o vozidlo více zajímat, kdy mu obžalovaný stále téměř rok tvrdil, že vozidlo je u automechanika a že vozidlo neprodal. Poškozený na obžalovaného podal trestní oznámení a rovněž zjistil, že jeho vozidlo je u bratra obžalovaného Karla P. a toto vozidlo mu bylo následně prostřednictvím policie vráceno s tím, že mělo technickou kontrolu a bylo bez viditelných vad.

Výpověď poškozeného S. korespondovala s výpovědí svědka Karla P., který před soudem uvedl, že sháněl nějaké vozidlo, kdy obžalovaný přivezl vozidlo Ford Focus v dezolátním stavu. Svědek dal vozidlo dohromady, kdy oprava ho stála asi 25.000 – 30.000

Kč. Obžalovaný bratrovi tvrdil, že vozidlo je poškozeného S█████ avšak obžalovaný s bratrem sepsal kupní smlouvu o prodeji tohoto vozidla, kdy Karel P█████ obžalovanému uhradil částku 25.000 Kč za koupi tohoto vozidla. Následně svědkovi bylo vozidlo odebráno policií a předáno poškozenému S█████. Svědek před soudem uvedl, že nevěděl jak obžalovaný žije, neboť se s ním příliš často nestýká.

Ohledně obhajoby obžalovaného u skutku pod bodem I 1) a 2) bylo zjištěno, že výpovědi jednak Víta S█████ a Karla P█████ se vzájemně doplňují a tím je obhajoba obžalovaného vyvrácena, neboť před soudem bylo prokázáno, že obžalovaný bez souhlasu poškozeného S█████ prodal vozidlo Ford Focus svému bratrovi, kdy smlouva o prodeji vozidla z Víta S█████ na Petra P█████ nebyla podepsána Vítem S█████, kdy tento ji viděl poprvé až před soudem. Rovněž tak tvrzení obžalovaného, že akontaci na toto vozidlo hradil on byla vyvrácena výpovědí poškozeného, kdy o pravdivosti jeho výpovědi neměl soud žádné pochybnosti, neboť, jak již bylo konstatováno, tato korespondovala s výpovědí bratra obžalovaného Karla P█████ a logicky do sebe tyto výpovědi zapadaly.

Pokud se obžalovaný vyjadřoval ve své výpovědi, v přípravném řízení, k jednání uvedeným pod body II. a III. pak uváděl, že je pravdou, že se seznámil s poškozenou Milenou V█████ v Železném Brodě, kdy následně u ní žil asi 2 měsíce v jejím bytě. Za dobu, kdy se zde zdržoval tak opravil pískovcovou zeď, kdy si práce na této opravě cení na částku 20-30.000 Kč. Obžalovaný rovněž pracoval na pozemku kolem domu, kde měla poškozená byt a v době, kdy zde bydlel, tak se právě on staral o domácnost, kdy hradil náklady spojené s chodem této domácnosti. Obžalovaný tvrdil, že poškozená ve větší míře požívala alkohol a z tohoto důvodu neměla peníze. Obžalovaný tedy proto, že měl hradit veškerý chod domácnosti se rozhodl, že si za to vezme kolo a fotoaparát. Poškozená mu na to nic neřekla. Obžalovaný měl poškozené uvést, že věci vrátí po té, kdy mu poškozená zavolá, že má peníze a zároveň obžalovaný uvedl, že s poškozenou byli domluveni na tom, že za práci kolem domu mu poškozená dá částku 15.000 Kč. Obžalovaný čekal, až se mu poškozená ozve, což se nestalo a z tohoto důvodu tedy obžalovaný jízdní kolo za částku 3.000 Kč a fotoaparát za částku 6.000 Kč prodal. Obžalovaný si peníze ponechal proto, že poškozenou, dle jeho slov, po dobu kdy s ní žil ve společné domácnosti, živil.

Svědce Milena V█████ před soudem uvedla, že s obžalovaným asi 3 týdny žila v družském poměru ve svém bytě v Železném Brodě. Když se seznámili, tak jí obžalovaný slíbil, že jí se vším pomůže. Svědkyně uvedla, že se obžalovaný staral o zahradu a pomáhal i v domácnosti. Nebyli společně domluveni na žádné odměně za tyto práce. Svědkyně potvrdila to, že si dá pár piv, avšak toto nebere jako nějaký problém. Dále uvedla, že obžalovanému hned v počátku jejich vztahu dala 6.000 Kč, které od ní obžalovaný vlákal s tím, že je bude investovat do jakéhosi svého podniku. Následně ještě svědkyně zjistila, že jí chybí částka 2.000 Kč z účtu, které byly vybrány platební kartou, kterou poškozená obžalovanému půjčila za účelem vybrání finančních prostředků, na kterých se domluvili, kdy obžalovaný znal i její PIN k platební kartě. Svědkyně potvrdila i to, že obžalovaný občas nakoupil avšak za peníze které mu dala poškozená. K dotazu soudu, zda obžalovaný opravil pískovcovou zeď svědkyně uvedla, že zídku opravil, kdy této činnosti mohl věnovat asi 10 hodin práce, ale na žádné odměně za tuto práci se nedomluvili a svědkyně uvedla, že obžalovaného ani nežádala, aby ji opravil. Pokud se vyjadřovala svědkyně ohledně jízdního kola, tak uvedla, že obžalovaný jí řekl, že si potřebuje dojet do Liberce a že se zpět vrátí autem. Obžalovaný tedy vzal kolo, batoh psa a odjel. Svědkyně uvedla, že pro tuto příležitost obžalovanému jízdní kolo půjčila, avšak ten ho již nevrátil. Svědkyně několikrát obžalovaného vyzívala, aby jí jízdní kolo vrátil a vrátil i fotoaparát, který rovněž odvezl, avšak nic takového se nestalo. Svědkyně ještě

uvedla, že fotoaparát měla půjčený od svého syna a měla ho tedy ve svém bytě uložený. Svědkyně jednoznačně popřela to, že by s obžalovaným byla domluvena na tom, že za práci, kterou pro ni za dobu soužití udělal si vezme jízdní kolo. Svědkyně k obžalovanému uvedla, že se tvářil přátelsky, vloudil se do její přízně, aby mohl odcizit její věci, což se také stalo. Výpověď svědkyně Mileny V. byla potvrzena i výpovědí jejího syna Jana V., který potvrdil to, že obžalovaný pobýval v bytě jeho matky po dobu jednoho až dvou měsíců. Svědek potvrdil i to, že obžalovaný vyvíjel iniciativu na zahradě, aby se ukázal jako platný člen domácnosti jeho matky. Pokud se svědek vyjadřoval k pískovcové zdi, pak uvedl, že obžalovaný tuto zeď srovnal, avšak žádný materiál na ni nekupoval a svědek uvedl, že si nemyslí, že by práce, kterou zde vykonal obžalovaný byla v hodnotě 20 -30.000 Kč. Svědek uvedl, že nevěděl o tom, že by obžalovaný odcizil matčino jízdní kolo, neboť se s matkou nestýkali každý den. Pokud se vyjadřoval ke svému fotoaparátu, pak uvedl, že tento byl v bytě a ve skříni jeho matky. Obžalovanému ho svědek půjčil v době, kdy žil společně s jeho matkou, na vyfotografování jejich psů. Fotoaparát svědek půjčil s tím, že budou pořízeny fotografie a fotoaparát bude vrácen. Svědek zdůraznil, že se jednalo o pracovní fotoaparát, kdy tuto skutečnost zdůrazňoval i před obžalovaným. Následně svědek zjistil, že u matky není již obžalovaný a nebyl u ní ani fotoaparát. Svědek obžalovanému několikrát volal, kdy telefon nezvedal a ani nereagoval na SMS zprávy, aby fotoaparát vrátil.

Výpověďmi svědkyně V. a svědka V. byla vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom směru, že bylo domluveno, že opraví pískovcovou zeď za finanční odměnu, rovněž bylo výpovědí svědkyně V. vyvráceno to, že by se pouze obžalovaný staral o domácnost ve které žil se svědkyní a zároveň i to, že by svědkyně věděla o tom, že by si obžalovaný vzal její jízdní kolo jako protihodnotu za vykonanou práci, kdy svědkyně jednoznačně uvedla, že obžalovanému kolo půjčila s tím, aby si na něm dojel do Liberce, kdy se však již obžalovaný nevrátil a jízdní kolo i odcizený fotoaparát prodal, jak sám uvedl, ve své výpovědi. Pokud za tyto věci obdržel finanční prostředky, tak ani tyto nepředal svědkyni V. ani svědkovi V. a ponechal si je pro vlastní potřebu.

K dalším jednáním uváděným pod body IV. – VIII. Obžalovaný ve své výpovědi z přípravného řízení uvedl, že Věru K. zná ze školy, kdy si na třídním srazu vyměnili čísla a následně od října 2014 do května 2015 s ní žil ve společné domácnosti. Za tu dobu utratil minimálně 60.000,- Kč za potraviny, další útraty byly za benzin a opravy vozidel, do oprav investoval asi 18.000,- Kč. Vozidlo Mitsubishi dal do servisu Preck, neboť vozidlo bylo potřeba opravit. Následně, kdy ž s tímto vozidlem jeli společně s poškozenou, pak je zadržela policie a obžalovaný byl zadržen policií a když byl propuštěn, tak se již o toto vozidlo nezajímal, kdy si došel do bytu poškozené K. pro své věci a odešel.. Obžalovaný uvedl, že žádnou kupní smlouvu na vozidlo nesepisoval. Poškozené Věře K. neodcizil žádné věci a nevybíral z platební karty poškozené, kdy neznal ani PIN k její platební kartě.

K věci byla vyslechnuta poškozená Věra K., která před soudem uvedla, že se s obžalovaným znali jako spolužáci, kdy se 25 let neviděli, pak na třídním srazu se začal obžalovaný o ní zajímat, nabídl jí pomoc, kdy poškozená vzala obžalovaného na byt, asi po dvou měsících zjistila, že tam není něco v pořádku a už bylo pozdě. K vzájemnému soužití uvedla, že jezdila do práce, kdy obžalovaný odjížděl z domu také, kdy říkal, že pracuje hlavou, ale co ve skutečnosti dělal, svědkyni neřekl. Na všechno si našel výmluvu, občas donesl něco málo k jídlu, ale veškeré náklady za byt a domácnost hradila svědkyně. Obžalovaný hlídal i syna svědkyně, kdy nabídl pomoc sám, když svědkyně jela do Německa na služební cestu. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným jí, v době, kdy k ní přišel bylo dobře a

viděla jen to pozitivní, po krátké době však zjistila, že ji obžalovaný pouze využíval. Soužití s obžalovaným fungovalo tak dva měsíce, po dvou měsících se spíše hádali. Dva měsíce žili jako druh a družka a další dva měsíce jako spolubydlíci. Svědkyně ohledně vozidla Mitsubischi carisma uvedla, že ho obžalovaný užíval toto její vozidlo i v době, kdy už spolu nebydleli. K odchodu obžalovaného svědkyně uvedla, že odešel ve chvíli, kdy zjistil, že už to všechno „prasklo“, že je průšvihář. Což bylo v době, kdy se kupující vozidla Mitsubischi carisma se začali shánět po dokladech k vozidlu. Obžalovaný tvrdil, že se s autem něco stalo a že se nechal odtáhnout do servisu a že je stále auto v servisu, pak zmizel. Svědkyně uvedla, že žila v domnění, že obžalovaný nechal vozidlo servisovat. Když šla na policii, dozvěděla se, že tomu tak není což bylo někdy v březnu, dubnu 2015. Policie sdělila, že je obžalovaný celostátně hledaný a že vozidlo je odcizené. Ohledně vozidla byla svědkyně kupci, konkrétně svědkem M■■■■, který hledal obžalovaného kvůli přepisu vozidla. Svědkyně jim technický průkaz, který měla uložený v zaměstnání, nevydala a vše nahlásila policii, neboť nikdy nedala souhlas s prodejem vozidla Mitsubischi carisma. V době, kdy svědkyně hlásila, že jí chybí vozidlo, tak jí chyběly i věci z bytu, notebook, tiskárna, zlato, stříbro pro syna, to co šlo zpeněžit. Notebook obžalovaný odvezl dříve, svědkyně chtěla, aby jí byl vrácen, kdy obžalovaný jí tvrdil, že jí zařizuje místnost, kde bude mít pracovnu, což však bylo bez souhlasu svědkyně. Notebook odvezl bez jejího souhlasu. Až následně zjistila odcizení zlata a stříbra až když už obžalovaný u ní nebyl. Pokud se svědkyně vyjadřovala k financování domácnosti, nedomlouvali se, kdo co bude financovat, obžalovaný svědkyni tvrdil, že prodal dům, stále tvrdil, že hledá práci, kdy z toho důvodu veškerý chod domácnosti hradila poškozená. Pokud obžalovaný tvrdí, že utratil 60 tis.Kč za potraviny za dobu jejich soužití, tak to je lež, kdy občas přinesl něco k večeři. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný po ní chtěl peníze na složení zálohy na koupi domu, že on má peníze za prodej domu někde v depozitu a někdy v lednu by je měl mít uvolněné. Tvrdil, že koupí baráček, že potřebuje 500 tis.Kč na zálohu, že mu chybí 90 tis.Kč, pak přišel s tím, že potřebuje 85 tis.Kč, tak si svědkyně vzala další půjčku a tuto částku obžalovanému předala. Svědkyně si na žádost obžalovaného na svoje jméno vzala dva úvěry na 80 tis.Kč a 90 tis.Kč, kdy tyto úvěry svědkyně uhradila po té, kdy jí půjčila finanční prostředky její dcera, které i v současné době její půjčku splácí. Finanční prostředky předala obžalovanému hotově z ruky do ruky. Svědkyně před soudem uvedla, že obžalovanému slepě věřila. Což dokumentoval i tím, že obžalovanému půjčila i svoji platební kartu, kdy uváděl, že jeho dcera potřebuje půjčit peníze, tak svědkyně obžalovanému předala platební kartu i s PIN kódem, kdy svědkyně obžalovaného žádala o vrácení peněz do týdne na účet zpátky. Při kontrole svědkyně podle výpisu zjistila, že se jí někdo „naboural“ do účtu, kdy následně svědkyně zjistila, že si platební kartu půjčoval obžalovaný bez jejího vědomí. Na počátku vztahu svědkyně obžalovanému platební kartu půjčila, následně však již výběry z bankomatů odpovídají obžalobě, kdy však svědkyně z bankomatu nevybírá, kdy je zvyklá platit přímo kartou a částky vybrané z bankomatu ve výši 18 tis.Kč byly ze strany obžalovaného vybrány bez souhlasu svědkyně. Dále se svědkyně vyjadřovala k odcizení finanční hotovosti, kdy uvedla, že si eura obžalovaný bral sám u ní doma, kdy tyto měla ze služebních cest. Vždy se obsloužil sám. K tomu uváděl, že jak jezdí na soutěže se psem, takže tam jsou sázky a může peníze zhodnotit. Při první soutěži si vzal 300 eur, kdy z toho svědkyně nedoslala nic zpátky, pak si vzal i zbylých 150 euro a drobné, které svědkyně nepočítala. Pokud se svědkyně vyjadřovala k půjčkám, které si na popud obžalovaného brala, pak uvedla, že obžalovaný jí říkal, že měl dům, že ho prodal a peníze jsou v depozitu. Dle svědkyně to vypadalo věrohodně, dokonce vybírali dům na internetu spolu, následně dokonce i dům vybrali, obžalovaný to zařizoval a řekl jí, že potřebuje zálohu na předkupní smlouvu. Když svědkyně chtěla nějaký důkaz, tak to vždycky zamluvil, nebo se vždycky vymluvil, že tam bylo něco špatného, že se musí hledat jiný, že odstoupil od prodeje, že záloha propadla. Pak tvrdil, že svědkyni peníze dá až z peněz

z depozita, že se z těch peněz zaplatí dům a zaplatí se půjčky, které si vzala na údajnou koupi domu, ale nikdy k tomu nedošlo. Dokonce se byli podívat na dvou domech, v tu chvíli to vypadala věrohodně, pak se vždy vymluvil, že to nedopadlo, protože tam byly nutné opravy apod.

Výpověď svědkyně K██████, ohledně vozidla Mitsubischi carisma, byla před soudem podpořena výpověďmi svědků Jaroslava M██████ který prostřednictvím dalších svědků Radovana D██████ a Michala V██████ S██████, zakoupil vozidlo od obžalovaného za částku 25.000 Kč, kdy vozidlo zakoupil pouze s malým technickým průkazem, kdy obžalovaný mu nabídl, že je schopen zajistit přepis vozidla za částku 800 Kč, kterou rovněž dostal a již se dále nic nedělo, kdy svědek s vozidlem jezdil asi 3 měsíce a po té bylo vozidlo zajištěno policií. Svědek Radovan D██████ uvedl, že je majitelem autoservisu Prcek, kdy obžalovaného znal jako zákazníka. Obžalovaný přijel s vozidlem Mitsubischi carisma někdy v březnu 2015 s tím, že má toto vozidlo prodat, zda svědek nemá nějakého kupce. Obžalovaný zároveň uvedl, že zajistí přepis na Magistrátu města Liberec za částku 800 Kč a po té předá i velký technický průkaz. Svědek potvrdil, že se jim do ruky nedostal žádný souhlas majitelky vozidla s jeho prodejem. V tomto svědek uvedl, že byl nedbalý, neboť obžalovaný působil velice přesvědčivě, kdy svědek neměl důvod mu nedůvěřovat. Shodně jako svědek D██████ vypovídal i svědek S██████

Obhajoba obžalovaného ohledně vozidla Mitsubischi carisma, že neměl v úmyslu vozidlo prodat je vyvrácena jednak výpovědí samotné majitelky, ale i dalších svědků D██████, S██████ a M██████, kteří vypovíдали před soudem a jejich výpovědi byly hodnoceny jako výpovědi věrohodné, kdy tito svědci neměli žádný důvod před soudem nevypovídat pravdu a tyto výpovědi naprosto zapadají i do výpovědi svědkyně K██████, která rovněž popřela obhajobu obžalovaného nejenom pokud se jednalo o prodej vozidla Mitsubischi carisma, ale i ohledně toho kým bylo financováno společné soužití obžalovaného s touto svědkyní, ohledně půjček, které si svědkyně vzala na své jméno pod příslibem koupi nového domu ze strany obžalovaného, ale i pokud se jedná o finanční prostředky, které obžalovaný bez souhlasu svědkyně vybral prostřednictvím její platební karty, kterou mu zpočátku svědkyně půjčila i se sdělením PIN kódu k této kartě. Svědkyně sama uvedla, že obžalovanému zpočátku důvěřovala a měla pocit, že její další život bude lepší, kdy obžalovaný působil důvěryhodným dojmem a svědkyně sama řekla, že v té době byla zamilovaná a spoustu věcí neviděla tak, jak skutečně byly. Ohledně odcizených věcí uvedla, že je možné, jak tvrdil obžalovaný, že tiskárnu, která byla obžalovaným odcizena mohla od obžalovaného dostat k Vánocům, ale i tak byla zakoupena z peněz, které svědkyně předala obžalovanému. Výpověď svědkyně K██████ jako celek byla hodnocena jako výpověď věrohodná, kdy svědkyně jak v přípravném řízení tak před soudem vypovíдалa naprosto shodně, kdy její výpověď je podpořena i listinnými důkazy, což jsou smlouvy o poskytnutým úvěrech a v neposlední řadě i výpověďmi svědků M██████, D██████ i S██████, kdy výpověď svědkyně i další provedené důkazy tvoří ucelený řetězec důkazů, které prokazují chování a jednání obžalovaného. Který při seznámení s novými lidmi se snažil vzbudit u těchto lidí důvěru, což se mu nepochybně dařilo a následně takto získanou důvěru zneužíval ve svůj prospěch.

Na podkladě provedených důkazů a po zhodnocení všech jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu dospěl soud k závěru, že je prokázáno, že se skutky staly tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a tyto byly spáchány úmyslným jednáním obžalovaného Petra P██████. Obžalovaný se k jednáním vyjadřoval v přípravném řízení, kde popisoval jednak podrobnosti, jak se s poškozenými svědkyněmi seznamoval, kdy vždy sebe stavěl do pozice záchránce těchto žen, kdy u nich dokázal vzbudit důvěru, kterou velice záhy zneužil, kdy

takto postupoval i v případě svědka S██████, ale i v případě bratra Karla P██████. Pokud jde o jednotlivá jednání byla kvalifikována v souladu s podanou obžalobou tedy v bodech I. 1, 2 jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, neboť sebe obohatil tím, že uvedl poškozené Víta S██████o a Karla P██████ v omyl, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a způsobil tak na cizím majetku větší škodu. Jednáním v bodě II. jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, neboť si присвожил cizí věc (jízdní kolo), která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Jednáním v bodě III. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť si присвожил cizí věc tím, že se jí zmocnil (fotoaparát) a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Jednáním v bodě IV. jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, neboť sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl (svědkyně K██████) a způsobil tak na cizím majetku větší škodu. Jednáním v bodě V. jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a jako přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Jednáním v bodě VI. jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, neboť si присвожил cizí věc, která mu byla svěřena (vozidla Mitsubischi carisma) a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Jednáním v bodě VII jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, neboť sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl (svědek M██████) a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a jednáním v bodě VIII jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku neboť si присвожил cizí věc tím, že se jí zmocnil (tiskárna HP, notebook HP, stříbrný řetízek, dva snubní prsteny, jeden zlatý prsten s kamínkem, zlatý řetízek, zlatý přívěsek a jeden kus zlaté náušnice) a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud především k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, osobním a majetkovým i jiným poměrům obžalovaného jako i k dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy dle ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku a současně i k obecným zásadám pro ukládání trestů ve smyslu ust. § 37 a ust. § 38 tr. zákoníku.

Při ukládání trestů bylo především přihlédnuto k rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 16.2.2015 sp. zn. 8 T 182/2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2015 sp. zn. 12 To 121/2015, kde byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 3 roky a 6 měsíců se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou jako trestu úhrnnému za jednání kterých se dopustil od 18.3.2012 do 25.1.2013 a kvalifikovaných jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1,2,4 písm. d) tr. zákoníku, přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1,3 tr. zákoníku a přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, kdy rozsudek byl vyhlášen 16.2.2015, tedy poté, kdy se dopustil jednání v nyní projednávané věci vedených pod body I. – V. tohoto rozsudku, kdy bylo v tomto případě třeba ukládat trest souhrnný k výše citovanému rozsudku Okresního soudu v Jičíně sp.zn. 8 T 182/2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2015 sp. zn. 12 To 121/2015. Soud s přihlédnutím i k opisu rejstříku trestů, kdy obžalovaný má od roku 1989 celkem 11 záznamů kdy byl ve většině případů odsuzován k nepodmíněným trestům odnětí svobody pro majetkovou trestnou činnost. Obžalovanému tedy ohledně jednání pod body I. – V. byl ukládán souhrnný trest odnětí svobody uložený podle nejpřísněji trestného jednání tedy zločinu podvodu podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku co do délky při polovině zákonné trestní sazby, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Při současném zrušení výroku o trestu rozsudku Okresního soudu v Jičíně sp.zn. 8 T 182/2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2015 sp. zn. 12 To 121/2015. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dalších jednání uváděných pod body VI. – VIII. výroku rozsudku dopustil od března 2015 do května 2015 byl v těchto případech uložen samostatný trest, který byl uložen podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku ve druhé polovině zákonné trestní sazby jako trest

úhrnný, neboť je ukládán za více přečinů, pro výkon tohoto trestu byl rovněž dle zákonných podmínek obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Soud tyto tresty uložené obžalovanému považuje za tresty dostatečné jednak s ohledem na předchozí způsob života a jednak bylo přihlédnuto ke škodlivosti jednání obžalovaného, kdy využil důvěry poškozených.

Pokud se poškození připojili s nárokem na náhradu škody, pak bylo rozhodnuto tak, že byla přiznána poškozeným tam, kde nebylo žádných pochybností o tom, že obžalovaný svým jednáním škodu způsobil. Poškozené Mileně V. [redacted] způsobil škodu, se kterou se poškozená připojila s nárokem na náhradu škody, kdy bylo vycházeno především z odborného vyjádření, ohledně ceny jízdního kola. Poškozenému Karlovi P. [redacted] a poškozené Věře K. [redacted] byl přiznán částečný nárok na náhradu škody, kdy opět bylo vycházeno z listinných důkazů, které byly u hlavního líčení konstatovány, pokud tito poškození uplatňovali vyšší nároky na náhradu škody, než jim byla přiznána, pak se zbytkem svých nároků na náhradu škody byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud se poškozený Vít S. [redacted] připojil s nárokem na náhradu škody s částkou 41.000 Kč, pak tento poškozený byl s celým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť bylo jednoznačně prokázáno, že vozidlo Ford Fokus bylo poškozenému vráceno v průběhu trestního řízení. Náhrada škody byla přiznána poškozenému Jaroslavovi M. [redacted], neboť jeho nárok na náhradu škody ve výši 25.800 Kč byl soudem shledán jako nárok na náhradu škody oprávněným.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, a to písemně ve třech vyhotoveních. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně) odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného (§§ 248 odst. 1, 251, 252, 246, 249 tr. řádu).

V Jablonci nad Nisou dne 08. srpna 2016

JUDr. Alena Štěpánová, v.r.
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Jana Perczynská